

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULȚ? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

LECTIE DE CHITARĂ

Mai ales dacă
e strâmbă

Bine ați venit în Parkville

Orașul condus de
tineri, pentru tineri

Exersează smerenia

8 sugestii
pentru
înnoirea
de sine

NOTA EDITORULUI CUM SĂ AJUNGI IMPORTANT

Când te gândești la oameni „importanți”, bărbați și femei, ce oameni îți vin în minte? Mulți ar menționa sportivi remarcabili, scriitori de succes, actori sau cântăreți preferați, sau politicieni etc. Este normal. Acești oameni domină mass-media și suntem copleșiți de informații în legătură cu viața, ideile, obiceiurile și preferințele lor.

Dar, în realitate, deși acești oameni par să aibă multe realizări, se pune întrebarea: *Oare definiția lui Dumnezeu și cea creștinească nu este diferită?*

Ioan Botezătorul nu a câștigat mulți bani și nu a avut multă popularitate, nu a avut realizări sportive sau intelectuale uimitoare și nu a clădit un imperiu comercial. El a trăit singur în deșert și a supraviețuit mâncând insecte. Însă realizarea lui a fost să deschidă calea lui Mesia și să îi anunțe venirea, chemând oamenii la mântuire. El a fost curajos și nu s-a compromis. A antrenat discipoli care apoi L-au urmat pe Iisus. A fost conștiincios în chemarea sa, pentru care și-a dat și viața. Acestea sunt reperate după care i-a evaluat Iisus viața când a spus: „dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul”.¹

Iisus ne-a învățat că măreția se atinge prin slujirea celorlalți: „Oricare va vrea să fie mai mare între voi să fie slujitorul vostru”.² Așa a procedat și El; a renunțat la toate și a devenit un slujitor atunci când L-a lăsat pe Tatăl Său în ceruri și a devenit om și a trăit printre oameni.

Și noi toți ne putem strădui să fim precum Hristos³ urmând exemplul lui Hristos, citind Cuvântul Său și petrecând timp cu El. Acesta este subiectul revistei de față.

1. Matei 11:11

2. Matei 20:26

3. Vezi Romani 8:29.

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori

Ronan Keane

Tehnoredactare

Gentian Suçi

Traducere

Oana Toșu

© 2020 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-23-X

DE CHRIS MIZRANY

UN TURN JENGA

Unul dintre jocurile mele preferate implică să desfac lucruri. Este un joc cu risc ridicat fiindcă oricât de bine te-ai descurca lucrurile se pot strica foarte repede și totul se năruie.

Jocul de Jenga începe cu un turn format din piese de lemn clădite intercalat, câte trei într-o direcție, pe un nivel, apoi alte trei puse peste, pe cealaltă direcție, și tot așa.

Fiecare jucător extrage câte o piesă de oriunde din turn și o plasează deasupra turnului, continuând modelul de construcție, până ce structura este atât de slăbită că turnul se dărâmă. Cel care a tras piesa care a dărâmat turnul pierde. Un joc simplu dar stresant.

La începutul experienței mele cu jocul încercam să scot piesele cele mai importante pentru structură, să dovedesc ce pot să fac. Uneori bravada mea ținea. Dar de cele mai multe ori planurile mele se năruiau. Mi-a luat ceva timp până mi-am dat seama că metodele mai sigure de joc aduc victorii mai sigure. Mi-am învățat lecția? Sau nu?

Privindu-mi viața mă surprinde să observ că am în continuare tendința să joc cu strategia greșită. Îmi clădesc îndatoririle, planurile și nevoile într-un turn mai înalt decât pot rezolva. Apoi încep să elimin piesele cele mai importante – începând cu timpul meu în rugăciune și în Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi elimin familia, somnul, nutriția și exercițiile fizice. Și în tot acest timp îmi spun că mă

descurc bine și că turnul vieții mele este încă în picioare. Ignor avertismentele că joc riscant și mă bazez pe capacitatea mea de a le ține pe toate în echilibru pe o fundație slăbită. Dar nu rezistă niciodată. În cele din urmă – și de multe ori la momentul nepotrivit – turnul vieții mele se dărâmă. Dar nu trebuie să fie așa.

Isus a promis că cel care clădește pe „Stâncă” va fi în siguranță și este considerat înțelept. Apostolul Pavel spune, de asemenea, că „nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Iisus Hristos”.¹ Deci este clar: pune lucrurile importante pe primul loc și construiește turnul vieții tale pe fundația care poate să îl susțină. Apoi păstrează-l solid asigurându-te că dai prioritate lucrurilor care îl susțin, iar dacă trebuie să reduci, atunci redu din alte părți. Timpul nostru este limitat. Fiecare zi ne aduce multe provocări, precum și tentația de a renunța la unele lucruri fără care, credem că, ne-am descurca. Însă Iisus, rugăciunea și părțasia cu alți credincioși sunt cele care îmi vor menține stabil turnul vieții mele.

CHRIS MIZRANY ESTE
MISIONAR, FOTOGRAF
ȘI DESIGNER WEB CU
HELPING HAND ÎN
CAPE TOWN, AFRICA
DE SUD.

1. 1 Corinteni 3:11

DE PETER AMSTERDAM

ASEMENEA LUI IISUS: SMERENIA

Un element cheie în încercarea noastră de a fi asemenea lui Iisus este să avem o smerenie asemenea Lui. În lumea antică a grecilor și romanilor, smerenia era văzută ca o trăsătură negativă. Denota atitudinea servitudinii din partea

celui considerat de clasă inferioară. Era văzută ca o atitudine lașă, de minimalizare sau de degradare. Cultura onoare-rușine a acelor vremi ridica în slăvi mândria, iar smerenia era privită ca nedorită. Însă Iisus redefiniște smerenia. El, Fiul lui Dumnezeu, s-a smerit să devină om; arătând că lucrul acesta este de dorit la credincioși. Prin învățăturile și prin exemplul Său, primii Săi ucenici din biserică timpurie au învățat să considere smerenia o virtute, o atitudine morală importantă și o trăsătură fundamentală de caracter creștin.

Iisus a predicat dar a și trăit smerenia:

Căci care este mai mare: cine stă la masă sau cine slujește la masă? Nu cine stă la masă? Și Eu totuși

sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă.¹

Oricine se va înălța va fi smerit; și oricine se va smeri va fi înălțat.²

Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.³

Înțelegerea smereniei din punct de vedere creștin se bazează pe relația noastră cu Dumnezeu. În cartea lor, *Character Makeover*, Brazelton și Leith dau o definiție smereniei din punct de vedere creștin astfel: **Smerenia este un rezultat firesc atunci când ai o părere corectă despre cine este Dumnezeu și cine ești tu în relație cu El.⁴**

Și cine suntem noi pentru Dumnezeu? Noi suntem fiii Lui rătăcitori – frânți, păcătoși și

1. Luca 22:27
2. Matei 23:12
3. Matei 11:29
4. Katie Brazelton și Shelley Leith, *Character Makeover* (Grand Rapids: Zondervan, 2008), 24
5. Randy Frazee, *Think, Act, Be Like Jesus* (Grand Rapids: Zondervan, 2014), 217
6. Rick Warren, *The Purpose Driven Life* (Grand Rapids: Zondervan, 2002)

incapabili de a atinge deplina neprihănire înaintea Lui. Și totuși, în ciuda situației noastre, El ne iubește necondiționat. Ca păcătoși, noi nu putem cere iubirea Lui, însă El ne-o dăruiește gratuit, oricum. El și-a trimis Fiul să moară pentru noi datorită profunde Sale iubiri pentru noi. Este umilitor să știm că suntem iubiți indiferent de păcatele noastre. Lucrul acesta ne face să ne simțim în siguranță în relația noastră cu Creatorul nostru. Iubirea și acceptarea lui Dumnezeu stau la baza aprecierii de sine.

Fiindcă suntem iubiți necondiționat de Dumnezeu, putem fi sinceri cu El și cu noi înșine în ceea ce privește punctele tari și slăbiciunile noastre, fiindcă ele nu vor schimba iubirea lui Dumnezeu

pentru noi. El nu ne iubește mai mult pentru talentele noastre, nici mai puțin din cauza slăbiciunilor noastre. Știind că suntem iubiți de Dumnezeu ne ajută să avem o părere realistă despre noi înșine.

Definițiile obișnuite, lumești, ale smereniei includ trăsături de caracter precum stima de sine scăzută, lipsa de încredere, să fii preșul tuturor, însă aceasta nu este umilința pe care a predicat-o Iisus. După cum a scris Randy Frazee: **Un credincios are stimă de sine și este sigur pe identitatea lui și nu are nevoie să se evidențieze prin lucrurile fizice sau să-și pompeze mândria personală.**⁵

Știind că suntem iubiți de Dumnezeu ne permite să avem o părere bună de sine și să ne purtăm cu relaxare și smerenie, fiindcă suntem siguri de Dumnezeu și de iubirea Sa necondiționată pentru noi. Fiind siguri pe iubirea lui Dumnezeu recunoaștem că nu avem motiv să încercăm să creștem în ochii Lui sau în ochii altora.

Ca indivizi creați după imaginea lui Dumnezeu și iubiți în mod unic și individual de El, putem avea încredere deplină în valoarea noastră personală. Putem recunoaște și încuviința candid atât punctele noastre tari cât și slăbiciunile noastre, talentele și obiceiurile negative. Ar trebui să ne străduim să avem o imagine realistă despre noi înșine, fără să ne gândim că suntem minunați sau oribili. N-ar trebui să ne ridicăm în slăvi în mândrie, nici să ne desconsiderăm. Oricare dintre aceste extreme – când simțim că toți sunt mai buni decât noi, sau că noi suntem mai buni decât toți – este greșită. Smerenia constă

în recunoașterea faptului că avem valoare pentru Dumnezeu, că El ne iubește, El ne-a creat și ne-a înzestrat cu daruri și talente, dar în același timp să nu ne gândim că totul se învârteste în jurul nostru și că noi suntem mai buni sau mai talentați decât alții. După cum a spus Rick Warren: **Smerenia nu înseamnă să gândești mai puțin despre tine, ci să te gândești mai puțin la tine.**⁶

Scriitorul Todd Wilson a scris:

Smerenia nu este ca să gândești mai puțin despre tine decât ceea ce ești, ci ca să-i iubești pe alții în ciuda a ceea ce sunt ei. Smerenia este modul cum se exprimă iubirea față de cei cu un statut, rang sau poziție diferită de a ta. Este capacitatea de a privi pe toată lumea ca egali. Asta nu înseamnă să negi diferențele dintre oameni. Dar să privești peste aceste diferențe, la egalitatea de bază dintre toți oamenii. Există două aspecte importante în care noi toți suntem egali – suntem creaturi după imaginea lui Dumnezeu și suntem decăzuți și avem nevoie de harul lui Dumnezeu. Aceste două lucruri sunt fundamentul adevăratei smerenii, fiindcă ele egalizează radical situația tuturor.⁷

Dacă suntem umili atunci recunoaștem că suntem păcătoși precum toți ceilalți și de aceea nu simțim că merităm mai multă iubire și nu gândim că nu avem responsabilitatea de a arăta dragoste celorlalți. Smerenia ne eliberează de îngrijorările în legătură cu prestigiul sau poziția noastră, cu înfățișarea noastră fizică, cu succesul sau eșecul nostru și de multe alte îngrijorări care vin împreună cu mândria și

cu compararea noastră cu ceilalți.

Biblia încurajează în mod repetat smerenia și ne spune despre părerea pozitivă pe care o are Dumnezeu despre smerenie. Scriptura ne spune, de asemenea, că cei ce se ridică în slăvi vor fi umiliți, dar că cei ce se smeresc vor fi ridicați în slăvi.⁸

Când le-a scris filipenilor, apostolul Pavel a vorbit despre smerenia lui Iisus:

Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora. Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Iisus:

El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe

Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.

De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult.⁹

Deși Iisus are în mod inerent același caracter, calitate și „rang”, sau „status”, cu Dumnezeu, El le-a pus pe toate la o parte și a luat forma unui slujitor, devenind uman. Deși putea cere putere și slavă, așa cum a menționat și diavolul când a încercat să-L ispitească în deșert,¹⁰ Iisus a ales să-și reducă statutul și să se smerească până într-atât că a fost dispus să moară de dragul nostru moartea crudă, de tortură, a unui criminal de rând. Datorită a ceea ce a făcut El, Dumnezeu L-a „super ridicat în slăvi” – cam așa s-ar traduce în limbaj obișnuit ultimul verset al acestui pasaj.

Noi nu suntem de nivelul lui Iisus, dar putem urma principiul de smerenie pe care-l vedem în exemplul Lui. În decursul muncii Sale pe pământ, Iisus a făcut multe lucruri mărețe. A vindecat bolnavi, a scos

demoni, a hrănit 5000 de oameni înmulțind cinci pâini și doi pești și a mers pe apă. El i-a spus lui Pilat din Pont că ar putea cere Tatălui Său să trimită doisprezece legiuni de îngeri să-L protejeze – așa era de mare puterea Sa și statutul Său. În schimb, El s-a smerit, și-a trăit viața în supunere față de Tatăl Său și a evitat slava pe care mulți doreau să I-o dea.

Dacă ne dorim să fim mai mult ca El, atunci trebuie să ne străduim să fim mai smeriți; și astfel vom descoperi că vom fi mai binecuvântați de Dumnezeu: **Să fiți împodobiți cu smerenie. Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har”. Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe.¹¹**

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

7. Todd Wilson, *Real Christan* (Grand Rapids: Zondervan, 2014), 58

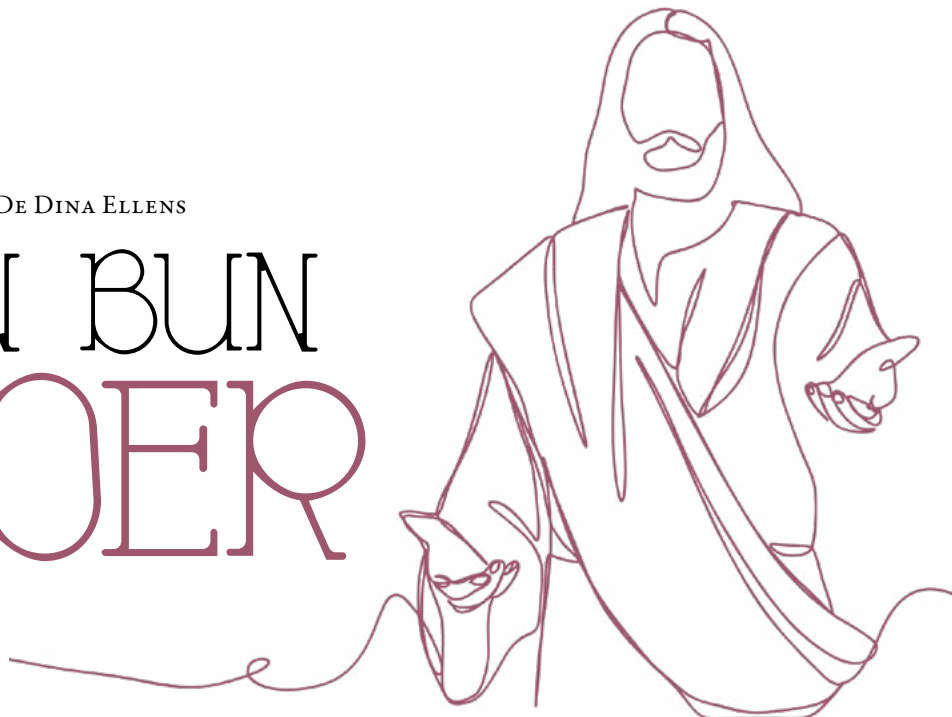
8. Vezi Matei 23:13; Luca 14:11; 18:14.

9. Filipeni 2:3-9

10. 1 Petru 5:5-6

DE DINA ELLENS

UN BUN LIDER

De-a lungul timpului au existat o serie de lideri și directori carismatici și vizionari, dar niciunul nu L-a ajuns pe Iisus Hristos ca importanță în schimbarea lumii. Deci, ce putem învăța din exemplul Lui de lider?

Iisus întruchipează combinația perfectă între autoritate profesională și smerenie personală în exemplul și în învățăturile Sale. El i-a uimit pe oameni fiindcă „îi învăța ca unul care avea putere (autoritate)”.¹ Dar, în același timp, a petrecut mult timp în rugăciune, arătându-și dependența de Tatăl Său. În culmea succesului Său, când ucenicii Lui revendicau puterea și poziția, El i-a oprit spunându-le:

Împărații Neamurilor domnesc peste ele; și celor ce le stăpânesc li

se dă numele de binefăcători. Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic; și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește.²

În ultima Lui seară pe pământ cu prietenii Săi apropiați, El le-a spălat picioarele, simbolizând modul cum dorea ca ucenicii Lui să îi trateze pe cei cu care veneau în contact.³ Spălarea picioarelor ucenicilor era o dovadă de extremă smerenie. De asemenea este considerată ilustrarea cheie a misiunii lui Iisus pe pământ.

În același timp, Iisus nu împingea de la spate. El avea o viziune, o strategie și un plan. El știa încotro se îndrepta și putea să-i inspire pe alții să-L urmeze. El le-a dat ucenicilor Săi o poruncă foarte clară:

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.⁴

El și-a inspirat ucenicii prin exemplul Său și i-a provocat cu

viziunea Sa. De asemenea le-a încredințat munca Lui. Iisus a vorbit cu autoritate, dar și cu multă smerenie. Eu cred că exemplul și cuvintele Sale au arătat cele mai profunde principii de conducere.

DINA ELLENS A PREDAT ÎN ASIA DE SUD-EST MAI BINE DE 25 DE ANI. DEȘI ACUM ESTE PENSIONARĂ, EA A RĂMAS ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ȘI ÎN PREOCUPAREA EI PENTRU SCRIS.

Dacă nu L-ai întâlnit încă pe Iisus, o poți face chiar acum:

Dragă Iisus, Te rog să vii în viața mea și să mă ajuți să progrez în iubire și în smerenie, așa cum ai arătat Tu cât ai fost pe pământ. Te rog să mă ierți pentru toate lucrurile greșite pe care le-am făcut și să-mi dai darul Tău gratuit al vieții veșnice. Amin.

1. Marcu 1:22

2. Luca 22:25-26

3. Vezi Ioan 13:3-5.

4. Matei 28:19-20

LECTIE DE CHITARĂ

DE GEORGE SOSICH

Privește cu atenție cele două chitare de mai jos. Dacă ai fi un chitarist, pe care ai alege-o? Probabil pe cea de sus, cu taste drepte (acele bare subțiri de metal de-a lungul gâtului chitarei pe care se apasă corzile), corect? Ei bine, poate ai fi surprins să auzi că unii chitariști de top spun că cea de jos scoate sunete mai bune. Ciudat, nu-i așa?

Chitariștii cu experiență știu că este imposibil să acordezi până și cea mai de calitate chitară să scoată sunetul perfect pentru fiecare notă și pentru fiecare coardă pe toată lungimea ei. Asta din cauza felului cum sunt făcute chitarele de sute de ani.

La chitarele normale, tastele obișnuite de pe gâtul chitarei nu produc sunetele perfecte. Asta înseamnă că deși acordezi perfect chitara pentru acordul E, pentru acordul G s-ar putea să sune deza-cordat, sau chiar și pentru acordul E dar cu o octavă mai sus. Este valabil și pentru alte acorduri și note muzicale. Este un lucru supărător

Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă. – 1 Samuel 16:7

„Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu” zice Domnul oștirilor! – Zaharia 4:6

Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii. De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. – 1 Corinteni 1:25-29

Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu și nu de la noi. – 2 Corinteni 4:7

cu care se confruntă chitariștii și un motiv pentru care își tot acordează chitarele între cântece.

Unii chitariști își fixează corzile o nuanță dezacordate încât să fie cât de cât bine pentru toate acordurile, oriunde pe gâtul chitarei, iar dacă sună bine în general atunci este suficient de aproape de perfecțiune. Alții își acordează chitara pentru un sunet optim pentru anumite melodii, deși ar suna dezacordat pentru altele.

Un lutier (cel care construiește chitare) a fost atât de enervat de această slăbiciune a chitarei încât s-a hotărât să construiască o chitară fără această problemă. El a creat chitara cu tastele strâmbe. A măsurat cu precizie poziția la care trebuiau să fie tastele încât sunetele să fie perfecte oriunde pe gât și indiferent la ce notă. În final tastele arătau cam strâmbe. Însă utilizatorii au considerat că este o chitară care „cântă”.

Ce importantă au toate acestea pentru noi? La prima vedere ar părea că doar incompetența ar fi creat o asemenea chitară cu niște taste de formă evident greșită. Și totuși această chitară produce sunete uimitor mai armonioase decât chitara de formă așa zis

corectă. Nu este așa și cu noi? Biblia ne spune că ceea ce pare corect în ochii oamenilor nu este neapărat potrivit pentru folosința lui Dumnezeu; de fapt, s-ar putea ca *opusul* să fie corect.

Cu toate slăbiciunile și greșelile noastre, s-ar putea să ne simțim imperfecți și strâmbi, precum chitara temperamentală; dar în mâinile Maestrului Muzician, putem face o muzică minunată pentru El. Când credem că suntem buni și „drepecți” în propria noastră neprihănire, precum chitarele obișnuite, cu tastele lor drepte dar imperfecte, sunetele

pe care le producem pot fi, de fapt, puțin în dezacord și distorsionate, iar rezultatul este o melodie mai puțin plăcută.

Dumnezeu permite să fim așa imperfecți pe cât suntem cu un scop, să fim mai folositori în a-i ajuta pe alții, iar El primește laudele pentru armonia noastră cu acordajul Său.

GEORGE SOSICHI ESTE
MISIONAR CREȘTIN, MUZICIAN
ȘI SCRIITOR ÎN JAPONIA.

DE CURTIS PETER VAN GORDER

BINE AȚI VENIT ÎN PARKVILLE

Am participat odată la un seminar în care doamna Emily Nash¹, care folosește metoda terapiei prin artă și dramaturgie, a prezentat o situație pe care a trăit-o dânsa atunci când lucra la un centru de tratament din SUA cu copii și adolescenți traumatizați. Băieții care participau la orele ei erau foarte agresivi, predispuși la un comportament negativ și auto-distructiv și nu aveau încredere în adulți, nici

1. Emily Nash este fondatoarea și directoarea organizației Therapeutic Arts Alliance Manhattan, ce oferă ateliere și seminarii dedicate artei creative ca mijloc de vindecare.

2. <http://elixirmime.com>

chiar unul în celălalt. Majoritatea fuseseră abuzați în mod sever și neglijați din punct de vedere emoțional.

Acești băieți aduceau cu ei, în mod frecvent, în sala de clasă, atitudinea lor negativă, prin limbajul murdar și maniera grosolană de comportare.

Când stăteau în cerc, în forma clasică în care se desfășoară o terapie de grup, unii își exprimau mânia prin cuvinte precum „Urăsc să fiu aici!” sau „Urăsc să fac asta!”

„Bine”, le-a spus Emily. „Dar de ce?” Le-a pus această întrebare fiecăruia dintre ei, rând pe rând.

„Nu există niciun respect!”

„Nesimțții ăștia râd de mine!”

„Nimeni nu mă ascultă!”

„Prea multe bătăi!”

După ce le-a ascultat răspunsurile, Emily le-a spus: „Din ceea ce îmi spuneți voi înțeleg că nu urăți neapărat să fiți în această clasă, în schimb urăți să trăiți într-o comunitate în care oamenii nu se respectă sau nu au încredere unul în celălalt, în care râd de cei de care nu le place și în care se luptă între ei.”

Tinerii au dat cu toții din cap, aprobatori, ca și cum ar fi spus: „*În sfârșit cineva ne ascultă!*”

„Ce-ar fi”, i-a întrebat Emily, „dacă noi am crea o comunitate în care voi să vă simțiți respectați, în care nevoile voastre să vă fie împlinite, o comunitate în care să vă simțiți în siguranță? Cum ar trebui să arate o asemenea comunitate?”

Hai să o creăm împreună!”

Imaginația băieților a trecut la acțiune.

„Să o numim Parkville (Orașul parc)!” a spus cineva. Toți au fost de acord.

Parkville a devenit un proiect de șase luni. Elevii au creat și o pancardă pe care scria: *Bine ați venit în Parkville – Acolo unde toate nevoile tale sunt împlinite!* Au desenat și o hartă a orașului, inclusiv punctele de atracție care indicau ceea ce își doreau ei să fie în comunitatea lor. Au ales anumiți oameni pentru diferite funcții în oraș: primar, directorul școlii, directorul centrului cultural, patronul și șeful cafenelei din comunitate, administratorul magazinului de casete video și multe altele. Au creat și evenimente speciale. Problemele din Parkville erau soluționate în întâlnirile din sala mare a orașului. Parkville a devenit o comunitate în care, spuneau ei, le-ar fi plăcut să locuiască.

Primul pas a fost ca acești tineri să se deschidă, punându-le întrebări și ascultând cu atenție și cu respect răspunsurile lor, chiar dacă la început aceste răspunsuri aveau o tentă destul de negativă. Următorul pas a fost să-i provoace să contribuie și ei cu ceva în bine și să-și canalizeze energia în proiecte constructive,

în funcție de interesul fiecăruia. Emily explică succesul proiectului Parkville astfel:

Proiectul a dat acestor tineri posibilitatea de a simți cum este să trăiești într-o comunitate bine funcțională, ceva ce pentru mulți a fost o noutate. Deși acest proiect s-a desfășurat doar pe perioada cât ei au fost la centru, totuși comunitatea lor a devenit locul unde puteau găsi susținere, unde își puteau exprima nevoile, unde ceilalți îi ascultau și le răspundeau ca atare, o comunitate clădită pe respect și grijă reciprocă, o comunitate a posibilităților.

În comunitate ei jucau ca un rol de teatru, însă astfel au descoperit că pot fi cetățeni utili și că au ceva cu ce să contribuie. Atunci și-au depășit limitările preconceptuate și au descoperit că au puteri și aptitudini noi. Un adolescent cu comportament distructiv a devenit un lider în comunitate, un tată grijuliu și un membru de valoare în comunitate.

La ora actuală există diferite metode de a-i ajuta pe tineri abordându-i prin intermediul activităților care îi interesează, după cum ar fi programele sportive, terapia prin artă și dramaturgie și proiectele comunitare. Prin intermediul acestora tinerii pot dobândi calități de o viață și o imagine de sine pozitivă. Dacă îi ajutăm să-și stabilească niște obiective și să găsească modalități de a depăși obstacolele care le vin în cale, atunci îi ajutăm să-și dea seama de potențialul lor.

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN
GERMANIA. VIZITEAZĂ SITE-UL
LUI ELIXIR MIME².

„CINE O MAI DOREȘTE?...”

– Autor necunoscut

Un orator motivațional și-a început seminarul ținând în mână o bancnotă de 20\$. În sală erau cam 200 de persoane, iar el a întrebat: „Cine dorește această bancnotă de 20\$?” Oamenii au început să-și ridice mâinile.

El a continuat: „Voi dăruii acești 20\$ unuia dintre voi însă mai întâi permiteți-mi să fac asta...” Și a mototolit bancnota.

Apoi a întrebat: „Cine o mai dorește?” În ciuda acestui fapt, mâinile s-au ridicat.

„Ei bine,” a răspuns el, „dar dacă fac asta?” A lăsat bancnota să cadă pe jos și a început să o calce cu piciorul. A ridicat-o, mototolit și murdară. „Acum cine o mai dorește?” Mâinile s-au ridicat din nou.

„Prietenii, ați învățat cu toții o lecție foarte importantă. Indiferent de ce am făcut acestei bancnote voi ați dorit să o aveți pentru că nu și-a pierdut valoarea. Ea continuă să valoreze 20\$.

„De multe ori în viață suntem și noi mototoliți, aruncați pe jos, puși la pământ de deciziile noastre sau de situațiile care ne vin în cale. Atunci ne simțim fără valoare. Însă, indiferent de ceea ce s-a întâmplat sau se va întâmpla cu tine, în ochii lui Dumnezeu tu nu îți vei pierde niciodată valoarea. Pentru El, murdar sau curat, mototolit sau nou-nouț, tu ești de neprețuit.”

DE DAVID MIZRANY

LUNA MEA PERFECTĂ

Recent am ajuns la o concluzie cu totul și cu totul surprinzătoare: Nu sunt suficient de bun.

Ei bine, știu că nimeni nu poate fi „suficient de bun” în viața asta. Mai corect, cred, ar trebui să spun că aș putea fi mai bun. Nu sunt, într-adevăr, pe cât de răi sunt alții, ținând cont că eu am fost crescut în iubirea și în îndemnul Domnului, într-un cămin unde aveam cunoștință de reguli și de dragoste în mod corect echilibrat. Și totuși, inevitabil, aș putea fi mai bun.

Deci, odată ce am recunoscut

---

1. Proverbe 27:17

acest lucru, am hotărât că *ar trebui* să fiu mai bun. *Pot* face lucrurile mai bine. *Ar trebui* să le fac mai bine.

Așa a început rezoluția mea la jumătate de an. M-am hotărât să încerc o lună de zile să fiu cel mai perfect om cu putință. Să nu mă înfurii. Să ajut. Să încurajez. Să iau inițiativa la locul de muncă. Să nu contrazic când nu e necesar. Să curăț cu sârguință după mine. Etc.

Totul a început așa de bine. Spălăm vasele în fiecare seară. Mi-am reținut orice cuvânt mândros sau nefolositor înainte să îmi iasă de pe buze, indiferent de cine credeam că are dreptate. Am

fost punctual în fiecare zi la toate programările. Am citit Cuvântul lui Dumnezeu mai mult ca de obicei. Curățam și făceam ordine adesea.

Am reușit așa aproape patru zile. Apoi, ca de așteptat, provocarea a început să crească în intensitate. Până atunci mă descurcasem atât de bine. Fusesse greu, dar nu extrem. Nu avusesem nevoie decât de puțină disciplină. Aveam totul sub control. Însă acest mod de gândire mi-a anulat toată disciplina, am început să mă relaxez și să-mi pierd țelul.

Așa am început să deviez puțin câte puțin de la calea mea cea

Străduința către excelență te motivează. Străduința spre perfecțiune te demoralizează. – *Harriet Braiker (1948-2004)*

Perfecțiunea nu înseamnă să faci lucruri extraordinare, ci să faci lucruri obișnuite extraordinar de bine. – *Marie Angélique Arnauld (1591-1661)*

Dacă ceri perfecțiune este calea sigură să ajungi dezamăgit de toată lumea, fiindcă vei ajunge să gândești de rău de alții. – *Monica Fairview*

Să nu te temi de perfecțiune – nu o vei atinge niciodată. – *Salvador Dali (1904-1989)*

dreaptă. Am vorbit odată la supărare, apoi a doua oară. Câteva haine nu mai erau aranjate la locurile lor potrivite în dulap și sertare. Într-o dimineață am întârziat la serviciu. Apoi în seara următoare am lăsat vasele grămadă în chiuvetă – la muiat peste noapte.

Atunci deja mi-am dat seama că mi-am ratat rezoluția. Deci, ce a urmat a fost un abandon complet. Ce mai contează?

Deci, după cum puteți vedea, luna mea „perfectă” era pe departe perfectă.

Dar când luna s-a încheiat și am privit în urmă am observat un alt lucru. În primele două săptămâni

observasem că oamenii erau veseli, dispuși să ajute, recunoscători și mai puțin săcâitori. În săptămâna a treia am simțit în mod distinct că toate aceste îmbunătățiri se diminuează, iar spre sfârșitul săptămânii mi s-a părut că toți și-au lăsat atitudinile bune să le fie înlocuite, din nou, cu nerăbdarea, neimplicarea și săcâiala.

Dacă oamenii ar fi rămas servibili, am gândit eu cu un oftat, poate atunci aș fi reușit.

Dar, bineînțeles, mi-am dat seama curând că alunecarea mea la vechile mele obiceiuri nu s-a datorat modului cum au acționat alții. Mai degrabă, modul cum îi percepeam eu pe alții s-a schimbat datorită scăpărilor mele. Pe măsură ce răbdarea mea se diminua, începeam să-i cataloghez tot mai rapid pe alții drept „nerăbdători” sau „critici”. Tot așa cum dragostea aduce dragoste și „fierul ascute fierul”¹, atitudinea și comportamentul meu au afectat comportamentul altora față de mine și cât de ușor sau greu

puteau alții să lucreze cu mine și cum se simțeam în preajma mea.

Luna mea perfectă a fost un eșec, nu-i așa? Ei bine, da și nu. Din punctul de vedere al lunii perfecte, da, a fost un eșec, fără îndoială. Dar prin eșec am învățat câteva lecții importante care vor rămâne cu mine pentru mult timp și care m-au ajutat să progrez și – îndrăznesc să o spun? – să fiu mai bun.

Nu trebuie să fiu perfect ca să fiu mai bun. Nici nu trebuie să *fiu* mai bun ca să *fac* lucrurile mai bine. Trebuie doar să fiu pregătit, cu urechile receptive la vocea ușoară a lui Dumnezeu și dispus să ascult și să învăț.

Nu voi putea fi niciodată perfect, însă pot întotdeauna să fiu mai bun.

Asta m-a învățat pe mine luna mea perfectă.

DAVID MIZRANY ESTE
MISIONAR VOLUNTAR
PERMANENT CU HELPING
HAND ÎN AFRICA DE SUD.

EXERSEAZĂ SMERENIA

DE LI LIAN

1. După o ceartă, fă tu primul pas spre împăcare și fii dispus să îți ceri scuze dacă descoperi că ai greșit.

Să nu porți pică. – *Levitic 19:17*
(traducere din engleză)

2. Străduiește-te să arăți bunătate și amabilitate zilnic; spre exemplu să îți ușa deschisă pentru cel ce vine după tine, să ridici de pe jos ce a scăpat accidental cineva sau să-ți oferi locul în autobuz altui pasager.

Să fiți miloși, smeriți. – *1 Petru 3:8*

3. Când observi o situație în care cineva are nevoie de ajutor, oprește-te din ceea ce faci și ajută-l. Poate că lucrul acesta nu este practic sau posibil în orice situație, dar dacă îți faci timp să ajuți o altă persoană îți lărgești orizontul și te ajută să eviți mentalitatea că planurile și prioritățile tale sunt cele mai importante.

Fiecare din voi să se uite nu la

foloasele lui, ci și la foloasele altora.
– *Filipeni 2:4*

4. Dacă nu știi ceva întreabă pe cineva care știe.

Calea nebunului este fără prăhană în ochii lui, dar înțeleptul ascultă sfaturile. – *Proverbe 12:15*

5. Cere-i unui prieten bun sau unui preot/pastor să se roage când te confrunți cu o situație dificilă. Dacă spui cuiva ce ai în minte sau pe suflet te ajută să te descarci de povara problemei și de asemenea să-ți dai seama că ai nevoie de Dumnezeu și de alții.

Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul. – *Eclesiastul 4:9-10*

6. Fă-ți timp să asculți. Nu știi niciodată ce poți descoperi și ce poți învăța când asculți ce au și alții de spus.

Ascultă sfaturile și primește învățătura ca să fii înțelept pe viitor.

– *Proverbe 19:20*

7. Exprimă-ți recunoștința scriind bilețele de apreciere soției/soțului, copiilor, colegilor sau prietenilor. Descrie cu detalii calitățile lor și felul cum dau ei valoare vieții tale.

Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții. – *Ioan 13:35*

8. Învață o îndeletnicire nouă, o limbă străină sau începe un hobby nou. Chiar dacă simți că nu ești prea bun în lucrul respectiv, faptul că îți depășești zona de confort le dă ocazia celorlalți să te învețe ceva nou.

Să asculte însă și înțeleptul și își va mări știința, și cel priceput și va căpăta iscusință. – *Proverbe 1:5*

LI LIAN ESTE CERTIFICATĂ
COMP TIA ȘI LUCREAZĂ CA
ADMINISTRATOARE PENTRU O
ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ÎN
AFRICA.

DE MARIE ALVERO

BUCURIA COMUNITĂȚII

Azi am privilegiul de a primi cinci familii la cină. Ne cunoaștem de foarte mult timp, iar în seara aceasta ne întâlnim să ne bucurăm de compania tuturor. Îmi plac astfel de seri de relaxare cu prietenii și familia. Aici este adevărata mea bogăție!

Ne întâlnim să petrecem dar niciunul dintre noi nu este fără greutate și dureri. Cel mai vechi dintre prietenii mei tocmai și-a pierdut o nepoată bolnavă de fibroză chistică. Noi îi duceam dorul fiului mai mare, înrolat de curând în armată. Alt prieten era chinuit de niște diagnostice recente. Toți aveam probleme legate de copii, legate de slujbă, de bani, de căsnicie, de sănătate. Știu că toți eram stresați fiindcă viața este aglomerată și aruncă în noi cu tot felul în fiecare zi. Unii aveau vești bune, alții vești triste.

Romani 12:15 spune: „Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng”. Nu-mi

imaginez o altă descriere mai bună a spiritului de comunitate. Nu va exista niciodată un moment în care să nu fie și fericire și dificultate în viețile noastre.

Vreau să aud veștile tale bune chiar dacă se suprapun peste dificultățile mele. Voi fi fericit *cu* tine și *pentru* tine! Nu vreau să-ți minimalizezi bucuria fiindcă exact atunci veștile mele sunt diferite. Ne vom bucura împreună!

Dacă tu ai vești rele, voi plânge cu tine și mă voi alătura durerii tale, iar împreună ne vom reaminti că bucuria se va întoarce.

Împărtășirea urcușurilor și coborâșurilor aduce bogăție. Ne intensifică bucuria, în mod diferit de cum ne-ar suplimenta averea un venit în plus. Ne aduce experiențe suplimentare, pe lângă cele personale.

Va trebui să merg în bucătărie să încep sosul pentru paste, ca apoi să-l las la foc mic pentru următoarele câteva ore. Mă voi agita vreun

minut prin casă să fac ordine și să mă asigur că este primitoare, dar doar un minut. Nimeni nu vine să îmi vadă casa. Voi petrece un minut în oglindă, dar doar cât să arăt ordonată. Nimeni nu vine pentru frumusețea mea.

Ceea ce ne adună laolaltă este prietenia. Trecutul pe care l-am clădit împreună, filă cu filă, împărtășindu-ne atât bucuriile cât și durerile. Cu ei am umeri pe care să plâng și prieteni cu care să râd și vice-versa.

Comunitatea este un ingredient vital pentru o viață fericită și împlinită. Dumnezeu nu a intenționat să trăim singuri. În comunitate ne punem laolaltă bucuriile și ne împărțim povara greutăților.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

ÎNFRUNTĂ FURTUNA

Îți amintești când am liniștit marea?¹ Ucenicii Mei erau panicați și siguri că vor muri. Dar au privit către Mine pentru ajutor, în loc să privească la situația din jurul lor, și astfel Eu le-am venit în ajutor în ciuda valurilor și a furtunii.

La fel este și cu tine. Există multe valuri în jurul tău și poate observi chiar furtuni formându-se la orizontul vieții tale, dar dacă privești către Mine și contezi pe dragostea și pe grija Mea pentru tine, pe înțelepciunea Mea să te ghidez, atunci vei găsi răspunsurile de care ai nevoie. Aceste îngrijorări pentru viitor sunt precum valurile care te mătură pe tine și mica ta bărcuță. Situația din jurul tău este ca o furtună amenințătoare. Uneori ești tentat să capitulezi.

Dacă Îmi ceri să liniștesc furtuna, o voi face. Sau îți voi arăta cum să o înfrunți. O voi face tot așa cum am făcut-o pentru toți cei care au avut încredere în Mine.

1. Vezi Marcu 4:37-41.